Hogyan hegyezzünk ceruzát, vagyis a fából készűlt szerkezetek torziójának vizsgálata

Zaj András

Újvidéki Egyetem Építőmérnöki kar, Szabadka E-mail: andrewzay@gmail.com

1. Bevezető

1.1. A fa mint építőanyag

A fa az egyik legrégebbi és legelterjettebb építőanyag a világon. A fát mint nyersanyagot az emberiség ősidők óta sok mindenre használja. Elégeti, hogy világítson, hőt termeljen vele, mechanikai tulajdonságait kihasználva eszközöket, építményeket, épületeket hoz létre belőle. Mint építőanyag, talán a mechanikai tulajdonságai a legfontosabbak azok közül is a szilárdsága. A fa szilárdsága függ annak keménységétől, nedvességtartalmától, göcsösségétől, az igénybevétel irányától, ismétlődésétől és sebességétől. A természetes faanyag ortogonálisan anizotróp anyag, tehát a rugalmassági jellemzői nem tekinthetőek azonosnak minden irányból. Mivel a munkámban a fából készűlt szerkezetek csavarásával foglalkozom, így számomra a legfontosabb a mechanikai tulajdonsága a nyírással szembeni ellenállása. Az alábbi képeken láthatk a csavarószilárdság meghatározásának menete rostokra merőleges síkban.

Jól látható, hogy amennyiben a csavarónyomaték rostirányú, a dualitás következtében rostirányú elválás, szálasodás jelentkezik, mivel a csúszófeszültségekkel szembeni ellenállás rostirányban kisebb, mint rá merőleges síkban.

1.2. A munka célja

A dolgozat célja a csavarónyomatékkal terhelt prizmatikus rudak feszültség állapotának numerikus vizsgálata. A mérnöki szerkezetekben ritkán találkozhatunk tiszta csavarással terhelt tartókkal, bár a hajlítás mellet sűrűn jelentkezhet mint összetett igénybevétel. Ahhoz, hogy tiszta csavarással találkozzunk elég megfigyelnünk a ceruzánkat hegyezés közben. A munkám során a következő feltételezéseket alkalmaztam: a fa mint anyag, homogén, izotróp és lineárisan rugalmas. Mérnöki gyakorlatban előfordulhatnak olyan esetek mikor a probléma nem oldható meg analitikusan illetve az analitikus megoldás összetettsége miatt, szükség van numerikus módszer alkalmazására. Legelterjettebb numerikus módszerek a véges differenciák módszere és a végeselem módszer. A dolgozatban a véges differencia módszer alkalmatosságát tanulmányoztam a Poisson másodfokú parcijális differenciál egyenlet megoldására, négyzet és kör alakú tartományon. Valamint bemutatásra kerűlnek az analitikus megoldások is amelyeket a mérnöki gyakorlatban legtöbbször alkalmaznak.

2. Csavarás

2.1. Definíció. Ha egy rúdelemre a határoló keresztmetszetek síkjában forgató erőpárok M_t működnek, akkor a rúdelem csavarásra van igénybe véve.

Egy általános keresztmetszetű prizmatikus rudat csavarással M_t terhelünk akkor a rúd minden pontjában csak nyírófeszűltségek jelentkeznek, ezt a fajta terhelési esetet szabad csavarásnak nevezzük. A csavarónyomaték hatására a rúd keresztmetszete elfordul a z tengely körűl. Azt a szöget pedig amellyel elfordul a keresztmetszet elfordulás szögének nevezzük és φ vel jelöljük. A rúd egységhosszra vonatkozó elcsavarodását relatív elcsavarodásnak nevezzük és θ -val jelöljük. Fontos megjegyezni, hogy a relatív elcsavarodás vagyis a θ tiszta alakváltozási mennyiség. A rudaknál amelyek csavarással terheltek a keresztmetszetek öblösödnek, nem maradnak a saját síkukban, ez alol kivételt képeznek a kör keresztmetszetű rudak. Elsőnek a kör keresztmetszetű rudakkal foglalkozunk az elemi szilárdságtan szintjén. A következő feltételezésekből kiindulva: a keresztmetszetek a saját síkjukban fordúlnak el, tehát nem öblösödnek, a z tengelyre merőleges egyenesszakaszok a z körül fordulnak el, valamint sem a rúd hossza, sem az átmérője nem változik, azonban a z távolságra levő körlapok egymáshoz viszonyítva relatív szögelfordulást θ szenvednek. A kör keresztmetszetnél a nyírófeszűltségek τ lineárisan oszlanak el a következő összefüggés alapján:

$$\tau = \frac{M_t}{I_t} r \tag{2.1}$$

A maximális értékét pedig a keresztmetszet peremén éri el. Az általános keresztmetszetű prizmatikus rudak csavarását pedig Saint-Venant féle szemi-inverz eljárással oldhatjuk meg. Feltételezzük, hogy csak két alakválltozás komponens vagyis a két szögtorzulás γ_{xz} és a γ_{yz} különbözik zérustól. A $\phi(x, y)$ torzulási függvény bevezetésével meghatározhatóak a nyírófeszültségek:

$$\tau_{xz} = \frac{\partial \phi(x, y)}{\partial x}, \quad \tau_{yz} = \frac{\partial \phi(x, y)}{\partial y}$$
(2.2)

valamint a csavarónyomaték értéke amelyet pedig a következő képlettel számíthatjuk ki:

$$M_t = 2 \int_A \phi(x, y) dA \tag{2.3}$$

A geometriai értelmezésük pedig, ha a torzulási függvény értékeit mint applikáta tekintjük, akkor felületet kapunk eredményűl. A felület érintőinek meredeksége adja a nyírófeszűltségek értékeit. A csavarónyomaték értéke pedig egyenlő a térfogat kétszeresével amelyet a felület és a keresztmetszet síkja határol. A csavarás problémája másodfokú parciális differenciál egyenlet megoldására vezethető vissza:

$$\frac{\partial^2 \phi}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 \phi}{\partial y^2} = -2G\theta \tag{2.4}$$

valamint a hozzátartozó a peremfeltételekkel:

$$\phi|_{\Gamma_0} = 0 \tag{2.5}$$

A gyakorlatban ennek a matematikai problémának a megoldása eléggé összetett, mert a különböző alakú tartomány esetén külön megoldást kell keresni. A derékszögű keresztmetszetű rúd csavarás problémájának megoldására többféle eljárás alakalmazható. Általában az elemi szilárdságtanban szereplő táblázatot használják, mely a különféle oldalarányokhoz kínál megoldást. A keresztmetszet peremén a nyírófeszültségek iránya párhuzamos a téglalap oldalával, azonban a sarkokban a nyírófeszültségek zérus értékűek.

3. A véges differencia módszer

A véges differenciák módszere (angolul finite difference method vagy röviden FEM) alapötlete, a tartományt derékszögű egyenlő közű ráccsal leborítva a derivált értékeit a csomópontokban közelítése, véges differencia sémákkal. Így a parciális differenciál egyenlet közelítő megoldása lineáris algebrai egyenletrendszerre vezethető vissza. A másodfokú parciális deriváltakat a következőképpen tudjuk véges diffenciák módszerével numerikusan közelíteni négyzetalakú tartományon:

Tehát a fentiekben leírt közelítéssel a Poisson parciális differenciál egyenlet (2.4) a következő véges differenciával közelíthető az (i, j) csomópontban:

$$\frac{1}{\Delta x^2} \left(\phi_{i+1,j} - 2\phi_{i,j} + \phi_{i-1,j} \right) + \frac{1}{\Delta y^2} \left(\phi_{i,j+1} - 2\phi_{i,j} + \phi_{i,j-1} \right) = -2G\theta \tag{3.6}$$

azonban a közelítés álltalános tartomány esetén lényegesen öszetettebb:

Az ábrán látható, hogy az (i - 1, j) és az (i, j - 1) csomópontok a tartomány szélén találhatóak, tehát feltételezhetjük, hogy ismert a $\phi_{i-1,j}$ és az $\phi_{i,j-1}$ értéke, a csavarás esetében mivel homogén peremfeltételekről (2.5) van szó ezért az értékük zérus. Általános alakú tartományt vizsgálva amint az ábra is jól mutatja, az (i - 1, j) és a (i, j - 1) csomópontok nem esnek egybe a rácspontokkal.

Eszrevehető, hogy az (3.6) egyenletet nem tudjuk alkalmazni, mert egyes pontok amelyek a képletben szerepelnek nincsenek a tartomány határán. Ez helyett megpróbáljuk alkalmazni a torzulási fügvény ismert csomóponti értékeit $\phi_{i-1,j}$ és $\phi_{i,j-1}$. A Taylor sorba fejtést használva a ϕ :

$$\phi_{i-1,j} = \phi_{i,j} + ah \frac{\partial \phi}{\partial x} + \frac{1}{2} (ah)^2 \frac{\partial^2 \phi}{\partial x^2} + \dots$$
$$\phi_{i+1,j} = \phi_{i,j} - h \frac{\partial \phi}{\partial x} + \frac{1}{2} h^2 \frac{\partial^2 \phi}{\partial x^2} + \dots$$

 $\mathrm{teh\acute{a}t}$

$$\phi_{i-1,j} + a\phi_{i+1,j} \cong (1+a)\phi_{i,j} + \frac{1}{2}a(1+a)h^2\frac{\partial^2\phi}{\partial x^2}$$

az előbbiekből következik, hogy a második parciális derivált x szerint az (i, j) csomópontban a következő egyenlettel közelíthető:

$$\frac{\partial^2 \phi}{\partial x^2} \cong \frac{2}{\Delta x^2} \left(\frac{1}{a(1+a)} \phi_{i-1,j} + \frac{1}{1+a} \phi_{i+1,j} - \frac{1}{a} \phi_{i,j} \right).$$

hasonló módon kapjuk meg az y szerinti második derivált közelítését is:

$$\frac{\partial^2 \phi}{\partial y^2} \cong \frac{2}{\Delta y^2} \left(\frac{1}{b(1+b)} \phi_{i,j-1} + \frac{1}{1+b} \phi_{i,j+1} - \frac{1}{b} \phi_{i,j} \right).$$

behelyettesítve a közelítéseket következik, hogy általános alakú tartomány esetén, felhasználva a csomópontokat melyek a tartomány pereméhez legközelebb találhatóak a Poisson féle másodfokú parciális differenciál egyenlet a következő alakra hozható

$$??\frac{2}{\Delta x^2} \left(\frac{1}{a(1+a)} \phi_{i-1,j} + \frac{1}{1+a} \phi_{i+1,j} - \frac{1}{a} \phi_{i,j} \right) + \frac{2}{\Delta y^2} \left(\frac{1}{b(1+b)} \phi_{i,j-1} + \frac{1}{1+b} \phi_{i,j+1} - \frac{1}{b} \phi_{i,j} \right) = -2G\theta \quad (3.7)$$

4. Mintapéldák

A minatapéldák csavarással terhelt kör és négyszög keresztmetszetű prizmatikus rudak vizsgálatával foglalkoznak. Ezeken a példákon keresztül kerül bemutatásra a Poisson féle másodrendű parciális differenciál egyenlet numerikus megoldása véges differenciák módszerével négyzet és kör alakú tartomány felett.

4.1. Példa. Tekintsünk egy l = 1.0m hosszúságú és derékszögű négyszög keresztmetszetű, b/a = 0.2/0.2m oldalú rudat, melyet a rúd végein szögelfordulás $\theta = 0.01745rad$ terhel. Számítsuk ki a csavarónyomaték értékét M_t amely előidézi a rúd θ szöggel való elcsavarodását, valamint számítsuk ki a legnagyobb nyírófeszültségek τ_{xz} és τ_{yx} értékeit, amelyek a terhelés hatására jelentkeznek.

A feladatot elsőnek analitikusan oldjuk meg, az elemi szilárdságtanban már ismertetett összefüggésekkel. A csavarási merevség meghatározásához szükséges α, β és γ értékeit az elemi szilárdságtanból ismert táblázat tartalmazza, Otpornost materijala, dr. inž. V. Brčć, 156. oldal. Mivel az adott tartó keresztmetszete b/a = 0.2/0.2m azonban a táblázatban szereplő képletek a keresztmetszetet úgy veszik figyelemebe mint 2b/2aígy a számításokban b/a = 0.1/0.1m

használunk.

$$b/a = 0.1/0.1 = 1.0 \Rightarrow \begin{cases} \alpha = 0.141 \\ \beta = 0.208 \\ \gamma = 1.000 \end{cases}$$

a csavarási merevség értékét C_t a következő képlettel számítjuk:

$$C_t = 16 \cdot G \cdot \beta \cdot b \cdot a^3 = 16 \cdot 10^6 \cdot 0.141 \cdot 0.1 \cdot 0.1^3 = 225.6kNm^2$$

majd a legnagyobb nyírófeszültség τ_{max} :

$$\tau_{max} = \frac{C_t \cdot \theta}{8 \cdot \alpha \cdot b \cdot a^2} = \frac{225.6 \cdot 0.01745}{8 \cdot 0.208 \cdot 0.1 \cdot 0.1^2} = 2365.817308 kN/m^2 = 0.23658 MPa$$

a csavarónyomatékot pedig megkapjuk mint a csavarási merevség és a szögelfordulás szorzata M_t :

$$M_t = \theta \cdot C_t = 0.01745 \cdot 225.6 = 3.93672kNm$$

Látható, hogy az l = 1.0m hosszúságú derékszögű négyszög keresztmetszetű rúd $\theta = 0.01745 rad$ történő elcsavarodásához a rúd végein $M_t = 3.93672 kNm$ nagyságú csavarónyomatéknak kell hatnia. A legnagyobb nyírófeszültség $\tau_{max} = 2365.82 kN/m^2$ pedig a keresztmetszet oldalának felezővonalában keletkezik.

A következőkben a csavarást leíró Poisson féle parciális differenciál egyenlet (2.4)Fourier módszerel történő megoldásával foglalkozunk. A keresztmetszet csavarási tehetetlenségi nyomatéka I_t sorbafejtéssel kifejezve:

$$I_t = \frac{16}{3}a^3b\left(1 - \frac{192a}{b\pi^5}\sum_{n=1,3,5...}^{\infty}\frac{1}{n^5}\tanh\left(\frac{n\pi b}{2a}\right)\right)$$

torzulási függvényt $\phi(x, y)$ a következő sorral számíthajuk ki:

a nyírófeszültségek τ_{yz} és τ_{xz} viszont a következő képlettel:

$$\tau_{yz} = \frac{16G\theta a}{\pi^2} \sum_{n=1,3,5...}^{\infty} \frac{1}{n^2} (-1)^{\frac{n-1}{2}} \left(1 - \frac{\cosh\frac{n\pi y}{2a}}{\cosh\frac{n\pi b}{2a}} \right) \sin\frac{n\pi x}{2a}$$
$$\tau_{xz} = \frac{16G\theta b}{\pi^2} \sum_{n=1,3,5...}^{\infty} \frac{1}{n^2} (-1)^{\frac{n-1}{2}} \left(-\cos\frac{n\pi x}{2a} \frac{1}{\cosh\frac{n\pi b}{2b}} \right) \sinh\frac{n\pi y}{2b}$$

legnagyobb nyírófeszültség pedig τ_{max} :

$$\tau_{max} = \frac{16G\theta a}{\pi^2} \sum_{n=1,3,5\dots}^{\infty} \frac{1}{n^2} \left(1 - \frac{1}{\cosh\frac{n\pi b}{2a}} \right) = 2349.75 kN/m^2 = 0.23498MPa$$

szögtorzulást γ_{xz} és γ_{yz} bemutató alábbi ábrákon megfigyelhető a keresztmetszet xés yirányú elmozdulása, vagyis a keresztmetszet öblösödése

vektormező diagrammokon a keresztmetszet adott pontjaiban fellépő feszültségek nagyságát és irányítását szemlélteti:

A numerikus megoldások közül a véges differenciák módszerét alkalmazva oldjuk meg a feladatot. Az első lépés a tartomány felosztása, vagyis a keresztmetszet ráccsal történő lefedése. A számítások során $n \times m = 4 \times 4$ sűrűségű rácsot használunk:

a torzulási függvény $\phi_{i,j}$ értékeit az (i,j) csomópontokban a (3.6) képlet alapján határozható meg. Minden egyes belső csomópontra külön algebrai egyenletet írunk fel, a peremen lévő csomópontokban pedig az (2.5) peremfeltételeknek megfelelően a torzulási függvény értékére zérust veszünk:

• csomópont $\phi_{1,1}$

$$\frac{1}{0.05^2} (\phi_{2,1} - 2\phi_{1,1} + \phi_{0,1}) + \frac{1}{0.05^2} (\phi_{1,2} - 2\phi_{1,1} + \phi_{1,0}) = -2G\theta$$

$$400\phi_{2,1} - 800\phi_{1,1} + 400\phi_{1,2} - 800\phi_{1,1} = -34900$$

$$400\phi_{2,1} - 1600\phi_{1,1} + 400\phi_{1,2} = -34900$$

• csomópont $\phi_{2,1}$

$$\frac{1}{0.05^2} (\phi_{3,1} - 2\phi_{2,1} + \phi_{1,1}) + \frac{1}{0.05^2} (\phi_{2,2} - 2\phi_{2,1} + \phi_{2,0}) = -2G\theta$$

$$400\phi_{3,1} - 800\phi_{2,1} + 400\phi_{1,1} + 400\phi_{2,2} - 800\phi_{2,1} = -34900$$

$$400\phi_{3,1} - 1600\phi_{2,1} + 400\phi_{1,1} + 400\phi_{2,2} = -34900$$

• csomópont $\phi_{3,1}$

$$\frac{1}{0.05^2} (\phi_{4,1} - 2\phi_{3,1} + \phi_{2,1}) + \frac{1}{0.05^2} (\phi_{3,2} - 2\phi_{3,1} + \phi_{3,0}) = -2G\theta - 800\phi_{3,1} + 400\phi_{2,1} + 400\phi_{3,2} - 800\phi_{3,1} = -34900 - 1600\phi_{3,1} + 400\phi_{2,1} + 400\phi_{3,2} = -34900$$

• csomópont $\phi_{1,2}$

$$\frac{1}{0.05^2} (\phi_{2,2} - 2\phi_{1,2} + \phi_{0,2}) + \frac{1}{0.05^2} (\phi_{1,3} - 2\phi_{1,2} + \phi_{1,1}) = -2G\theta$$

$$400\phi_{2,2} - 800\phi_{1,2} + 400\phi_{1,3} - 800\phi_{1,2} + 400\phi_{1,1} = -34900$$

$$400\phi_{2,2} - 1600\phi_{1,2} + 400\phi_{1,3} + 400\phi_{1,1} = -34900$$

• csomópont $\phi_{2,2}$

$$\frac{1}{0.05^2} (\phi_{3,2} - 2\phi_{2,2} + \phi_{1,2}) + \frac{1}{0.05^2} (\phi_{2,3} - 2\phi_{2,2} + \phi_{2,1}) = -2G\theta$$

$$400\phi_{3,2} - 800\phi_{1,2} + 400\phi_{1,2} + 400\phi_{2,3} - 800\phi_{2,2} + 400\phi_{2,1} = -34900$$

$$400\phi_{3,2} - 1600\phi_{2,2} + 400\phi_{1,2} + 400\phi_{2,3} + 400\phi_{2,1} = -34900$$

• csomópont $\phi_{3,2}$

$$\frac{1}{0.05^2} \left(\phi_{4,2} - 2\phi_{3,2} + \phi_{2,2}\right) + \frac{1}{0.05^2} \left(\phi_{3,3} - 2\phi_{3,2} + \phi_{3,1}\right) = -2G\theta$$
$$- 800\phi_{3,2} + 400\phi_{2,2} + 400\phi_{3,3} - 800\phi_{3,2} + 400\phi_{3,1} = -34900$$
$$- 1600\phi_{3,2} + 400\phi_{2,2} + 400\phi_{3,3} + 400\phi_{3,1} = -34900$$

• csomópont $\phi_{1,3}$

$$\frac{1}{0.05^2} (\phi_{2,3} - 2\phi_{1,3} + \phi_{0,3}) + \frac{1}{0.05^2} (\phi_{4,3} - 2\phi_{1,3} + \phi_{1,2}) = -2G\theta$$

$$400\phi_{2,3} - 800\phi_{1,3} - 800\phi_{1,3} + 400\phi_{1,2} = -34900$$

$$400\phi_{2,3} - 1600\phi_{1,3} + 400\phi_{1,2} = -34900$$

• c
somópont $\phi_{2,3}$

$$\frac{1}{0.05^2} (\phi_{3,3} - 2\phi_{2,3} + \phi_{1,3}) + \frac{1}{0.05^2} (\phi_{2,4} - 2\phi_{2,3} + \phi_{2,2}) = -2G\theta$$

$$400\phi_{3,3} - 800\phi_{2,3} + 400\phi_{1,3} - 800\phi_{2,3} + 400\phi_{2,2} = -34900$$

$$400\phi_{3,3} - 1600\phi_{2,3} + 400\phi_{1,3} + 400\phi_{2,2} = -34900$$

• c
somópont $\phi_{3,3}$

$$\frac{1}{0.05^2} \left(\phi_{4,3} - 2\phi_{3,3} + \phi_{2,3}\right) + \frac{1}{0.05^2} \left(\phi_{3,4} - 2\phi_{3,3} + \phi_{3,2}\right) = -2G\theta$$
$$-800\phi_{3,3} + 400\phi_{2,3} - 800\phi_{3,3} + 400\phi_{3,2} = -34900$$
$$-1600\phi_{3,3} + 400\phi_{2,3} + 400\phi_{3,2} = -34900$$

Mivel a példában mindkét irányban egyforma lépésközű rácsot alkalmazunk ezért $\Delta x=\Delta y=h$ és az (3.6) egyenlet a következő alakban írható fel:

$$\frac{1}{h^2} \left(\phi_{i+1,j} + \phi_{i-1,j} + \phi_{i,j+1} + \phi_{i,j-1} - 4\phi_{i,j} \right) = -2G\theta \tag{4.8}$$

Mint mátrixegyenlet pedig:

$$\mathbf{A} \cdot \phi = \mathbf{f}$$

ahol az A mátrix egy blokk-tridiagonális mátrix

$$\mathbf{A} = \frac{1}{h^2} \begin{bmatrix} B & -I & & & \\ -I & B & -I & & \\ & -I & B & -I & \\ & & \ddots & & \ddots & \\ & & & -I & B & -I \\ & & & & -I & B \end{bmatrix}$$

az I az $n \times n$ -es identitás és tridiagonális mátrix:

$$\mathbf{I} = \begin{bmatrix} 4 & -1 & & & \\ -1 & 4 & -1 & & & \\ & -1 & 4 & -1 & & \\ & & \ddots & & \ddots & \\ & & & -1 & 4 & -1 \\ & & & & -1 & 4 \end{bmatrix}$$

Az ${\bf f}$ mátrix pedig:

$$\mathbf{f} = \begin{bmatrix} -2G\theta \\ -2G\theta \\ -2G\theta \\ \vdots \\ -2G\theta \\ -2G\theta \end{bmatrix}$$

Erre az esetre a mátrix egyenlet a következőképpen irható fel:

$$\frac{1}{h^2} \begin{bmatrix} -4 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & -4 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & -4 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & -4 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & -4 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & -4 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & -4 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & -4 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & -4 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & -4 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & -4 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & -4 & 1 \\ \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} \phi_{1,1} \\ \phi_{2,1} \\ \phi_{3,1} \\ \phi_{2,2} \\ \phi_{3,2} \\ \phi_{3,3} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -2G\theta \\ -2G\theta \end{bmatrix}$$

A mátrixegyenlet megoldásával, vagyis a lineáris egyenletrendszer megoldásával a torzulási függvény $\phi_{i,j}$ csomóponti értékeit határozzuk meg:

$\phi_{1,1} = 59.9844;$	$\phi_{2,1} = 76.3438;$	$\phi_{3,1} = 59.9844$
$\phi_{1,2} = 76.3438;$	$\phi_{2,2} = 98.1563;$	$\phi_{3,2} = 76.3438$
$\phi_{1,3} = 59.9844;$	$\phi_{2,3} = 76.3438;$	$\phi_{3,3} = 59.9844$

torzulási függvény $\phi(x, y)$ diszkrét felületként grafikusan ábrázolva:

a diszkrét pontokból interpolációs módszert alkalmazva folytonos felületet állítunk elő vagyis megkapjuk a torzulási függvény $\phi(x, y)$ folytonos alakját:

Amikor meghatározztuk a torzulási függvénynek $\phi_{i,j}$ a csomóponti értékeit, akkor ezekből az adatokból meg tudjuk határozni a nyírófeszűltség τ_{xz} és a τ_{yz} értékeit a csomópontokban. Mivel az (2.2) egyenlet egy egyváltozós parciális differencíjál egyenlet, ezt is véges differenciák módszerével oldjuk meg:

$$\tau_{yz;i,j} = -\frac{\phi_{i+1,j} - \phi_{i-1,j}}{2\Delta x}; \quad \tau_{xz;i,j} = -\frac{\phi_{i,j+1} - \phi_{i,j-1}}{2\Delta y}$$
(4.9)

érdemes megjegyeznünk, hogy a tartomány határán az egyenletet (4.9) alkalmazva nagy eltérések jelentkezhetnek.

az xirányú nyírófeszültség τ_{xz} :

$$\tau_{xz;0,2} = \frac{\phi_{1,2}}{\Delta x} = \frac{76.3438}{0.05} = 1526.876 kN/m^2$$

$$\tau_{xz;1,2} = \frac{\phi_{2,2} - \phi_{0,2}}{2\Delta x} = \frac{98.1563 - 0}{2 \cdot 0.05} = 981.563 kN/m^2$$

$$\tau_{xz;2,2} = \frac{\phi_{3,2} - \phi_{1,2}}{2\Delta x} = \frac{76.3438 - 76.3438}{2 \cdot 0.05} = 0kN/m^2$$

$$\tau_{xz;3,2} = \frac{\phi_{4,2} - \phi_{2,2}}{2\Delta x} = \frac{0 - 98.1563}{2 \cdot 0.05} = -981.563 kN/m^2$$

$$\tau_{xz;4,2} = \frac{-\phi_{3,2}}{\Delta x} = \frac{-76.3438}{0.05} = -1526.876 kN/m^2$$

az yirányú nyírófeszültség pedig τ_{yz} :

$$\begin{aligned} \tau_{yz;2,0} &= -\frac{\phi_{2,1}}{\Delta x} = -\frac{76.3438}{0.05} = -1526.876kN/m^2 \\ \tau_{yz;2,1} &= -\frac{\phi_{2,2} - \phi_{2,0}}{2\Delta x} = -\frac{98.1563 - 0}{2 \cdot 0.05} = -981.563kN/m^2 \\ \tau_{yz;2,2} &= -\frac{\phi_{2,3} - \phi_{2,1}}{2\Delta x} = -\frac{76.3438 - 76.3438}{2 \cdot 0.05} = 0kN/m^2 \\ \tau_{yz;2,3} &= -\frac{\phi_{2,4} - \phi_{2,2}}{2\Delta x} = -\frac{0 - 98.1563}{2 \cdot 0.05} = 981.563kN/m^2 \\ \tau_{yz;2,4} &= -\frac{-\phi_{2,3}}{\Delta x} = -\frac{-76.3438}{0.05} = 1526.876kN/m^2 \end{aligned}$$

A mérnöki gyakorlatban azonban a legnagyobb nyírófeszültség meghatározására általában elég ha interpolációs polinomot használunk három csomóponton keresztül:

$$\tau_{zx} = -\frac{-3\phi_{0,2} + 4\phi_{1,2} - \phi_{2,2}}{2\Delta x} = -\frac{-3 \cdot 0 + 4 \cdot 76.3438 - 98.1563}{2 \cdot 0.05} = -2072.189 k N/m^2$$

$$\tau_{zy} = \frac{-3\phi_{2,0} + 4\phi_{2,1} - \phi_{2,2}}{2\Delta x} = \frac{-3 \cdot 0 + 4 \cdot 76.3438 - 98.1563}{2 \cdot 0.05} = 2072.189 k N/m^2$$

A nyíró feszültségek τ_{zx} és a τ_{zy} pontosabb meghatározása érdekében azonban érdemes a torzulási függvény folyamatos felületként történő használata, vagyis ha megkeressük az első parciális deriváltját x és y szerint, lényegesebben pontosabb megoldást kapunk:

$$\tau_{xz}(x) = 2253.96x - 17086.5x^2 + 58166.7x^3 - 145417x^4$$

$$\tau_{yz}(y) = 2253.96y - 17086.5y^2 + 58166.7y^3 - 145417y^4$$

0.0

0.03

0.10

0.15

).10.

0.05

, 0.10.

.).05

0.00

0.20

x 0.15 0.00

0.10

0.00

0.05

vektormező diagrammon bemutatva:

a csavarónyomatékot M_t pedig a (2.3) képlet alapján diszkrét alakban:

$$M_t = 2 \int \int \phi(x, y) dx dy = 2 \cdot \sum_{i=1}^n \phi_{i,j} \frac{(2\Delta x \Delta y)^2}{3}$$

 $M_t = 0.1406 \cdot (2a)^4 G\theta = 0.1406 \cdot (2 \cdot 0.1)^4 \cdot 10^6 \cdot 0.01745 = 3.925552kNm$

különböző rácssűrűség mellet megfigyelhetó a véges differencia módszer pontossága

A véges differenciák módszerét általános alakú tartomány esetén egy kör keresztmetszetű rúdelem csavarásán keresztül mutatom be.

4.2. Példa. Vegyünk egy l = 1.0m hosszúságú és d = 0.1m átmérőjű kör keresztmetszetű rudat melyet szögelfordulás $\theta = 0.01745rad$ terhel. Számítsuk ki a csavarónyomaték értékét M_t , valamint a nyírófeszültségeket τ_{xz} és τ_{yz} is.

Az analitikus megoldásra az elemi szilárdságtanban ismert összefüggéseket alkalmazva csavarónyomaték M_t értékét a következő képletekkel számíthatjuk:

a nyírófeszültségek τ_{zx} és τ_{zy} , a diagrammokon látható, hogy egyrészt lineáris az eloszlásuk a keresztmetszeten, illetve, hogy a kör keresztmetszetű rudak'csavarásánál nem jelentkezik öblösödés:

$$\tau_{xz} = -G \cdot \theta \cdot y = -10^{6} \cdot 0.01745 \cdot 0.1 = -1745kN/m^{2} = -0.1745MPa$$

$$\tau_{yz} = G \cdot \theta \cdot x = 10^{6} \cdot 0.01745 \cdot 0.1 = 1745kN/m^{2} = 0.1745MPa$$

$$\tau_{xz} = -17450x, \quad \tau_{yz} = 17450y$$

míg a torzulási függvény $\phi(x, y)$ a kör keresztmetszetű tartóra vonatkoztatva analitikusan meghatározva:

-1000 -1500

$$\phi_{(x,y)} = \frac{1}{2} \cdot G \cdot \theta \cdot R^2 \left(1 - \frac{x^2}{R^2} - \frac{y^2}{R^2} \right)$$

$$= \frac{1}{2} \cdot 10^6 \cdot 0.01745 \cdot 0.1^2 \left(1 - \frac{x^2}{0.1^2} - \frac{y^2}{0.1^2} \right)$$

$$= 87.25(1 - 100x^2 - 100y^2)$$

A numerikus megoldást a tartomány felosztásával kezdjük, megjegyzendő mivel a tartomány határa nem esik egybe a szélső ráccsal ezért a csomópontok nem esnek a rácsra, úgy mint az előző feladatban itt is $n \times m = 4 \times 4$ rácssűrűséget alkalmazunk:

A torzulási függvény csomópontokban történő meghatározásához a (??) képlet alapján:

• csomópont $\phi_{1,1}$

$$\frac{2}{0.05^2} \left(\frac{1}{0.7321(1+0.7321)} \phi_{0,1} + \frac{1}{1+0.7321} \phi_{2,1} - \frac{1}{0.7321} \phi_{1,1} \right) + \frac{2}{0.05^2} \left(\frac{1}{0.7321(1+0.7321)} \phi_{1,0} + \frac{1}{1+0.7321} \phi_{1,2} - \frac{1}{0.7321} \phi_{1,1} \right) = -2G\theta$$

$$461.88\phi_{2,1} - 1092.82\phi_{1,1} + 1092.82\phi_{1,2} - 273.19\phi_{1,1} = -34900$$

$$461.88\phi_{2,1} - 2185.64\phi_{1,1} + 461.88\phi_{1,2} = -34900$$

• c
somópont $\phi_{2,1}$

$$\frac{1}{0.05^2} (\phi_{3,1} - 2\phi_{2,1} + \phi_{1,1}) + \frac{1}{0.05^2} (\phi_{2,2} - 2\phi_{2,1} + \phi_{2,0}) = -2G\theta$$

$$400\phi_{3,1} - 800\phi_{2,1} + 400\phi_{1,1} + 400\phi_{2,2} - 800\phi_{2,1} = -34900$$

$$400\phi_{3,1} - 1600\phi_{2,1} + 400\phi_{1,1} + 400\phi_{2,2} = -34900$$

• c
somópont $\phi_{3,1}$

$$\frac{2}{0.05^2} \left(\frac{1}{0.7321(1+0.7321)} \phi_{4,1} + \frac{1}{1+0.7321} \phi_{2,1} - \frac{1}{0.7321} \phi_{3,1} \right) + \frac{2}{\Delta 0.05^2} \left(\frac{1}{0.7321(1+0.7321)} \phi_{4,1} + \frac{1}{1+0.7321} \phi_{3,2} - \frac{1}{0.7321} \phi_{3,1} \right) = -2G\theta$$

$$461.88\phi_{2,1} - 1092.82\phi_{3,1} + 461.88\phi_{3,2} - 1092.82\phi_{3,1} = -34900$$

$$461.88\phi_{2,1} - 2185.64\phi_{3,1} + 461.88\phi_{3,2} = -34900$$

• csomópont $\phi_{1,2}$

$$\frac{1}{0.05^2} (\phi_{2,2} - 2\phi_{1,2} + \phi_{0,2}) + \frac{1}{0.05^2} (\phi_{1,3} - 2\phi_{1,2} + \phi_{1,1}) = -2G\theta$$

$$400\phi_{2,2} - 800\phi_{1,2} + 400\phi_{1,3} + 400\phi_{1,2} - 800\phi_{1,1} = -34900$$

$$400\phi_{2,2} - 1600\phi_{1,2} + 400\phi_{1,3} + 400\phi_{1,1} = -34900$$

• c
somópont $\phi_{2,2}$

$$\frac{1}{0.05^2} (\phi_{3,2} - 2\phi_{2,2} + \phi_{1,2}) + \frac{1}{0.05^2} (\phi_{2,3} - 2\phi_{2,2} + \phi_{2,1}) = -2G\theta$$

$$400\phi_{3,2} - 800\phi_{2,2} + 400\phi_{1,2} + 400\phi_{2,3} - 800\phi_{2,2} + 400\phi_{2,1} = -34900$$

$$400\phi_{3,2} - 1600\phi_{2,2} + 400\phi_{1,2} + 400\phi_{2,3} + 400\phi_{2,1} = -34900$$

• c
somópont $\phi_{3,2}$

$$\frac{1}{0.05^2} \left(\phi_{4,2} - 2\phi_{3,2} + \phi_{2,2} \right) + \frac{1}{0.05^2} \left(\phi_{3,3} - 2\phi_{3,2} + \phi_{3,1} \right) = -2G\theta \\ - 800\phi_{3,2} + 400\phi_{2,2} + 400\phi_{3,3} - 800\phi_{3,2} + 400\phi_{3,1} = -34900 \\ - 1600\phi_{3,2} + 400\phi_{2,2} + 400\phi_{3,3} + 400\phi_{3,1} = -34900$$

• csomópont $\phi_{1,3}$

$$\frac{2}{0.05^2} \left(\frac{1}{0.7321(1+0.7321)} \phi_{0,3} + \frac{1}{1+0.7321} \phi_{2,3} - \frac{1}{0.7321} \phi_{1,3} \right) + \frac{2}{0.05^2} \left(\frac{1}{0.7321(1+0.7321)} \phi_{1,4} + \frac{1}{1+0.7321} \phi_{1,2} - \frac{1}{0.7321} \phi_{1,3} \right) = -2G\theta$$

$$461.88\phi_{2,3} - 1092.82\phi_{1,3} + 461.88\phi_{1,2} - 1092.82\phi_{1,3} = -34900$$

$$461.88\phi_{2,3} - 2185.64\phi_{1,3} + 461.88\phi_{1,2} = -34900$$

• csomópont $\phi_{2,3}$

$$\frac{1}{0.05^2} (\phi_{3,3} - 2\phi_{2,3} + \phi_{1,3}) + \frac{1}{0.05^2} (\phi_{2,4} - 2\phi_{2,3} + \phi_{2,2}) = -2G\theta$$

$$400\phi_{3,3} - 800\phi_{2,3} + 400\phi_{1,3} - 800\phi_{2,3} + 400\phi_{2,2} = -34900$$

$$400\phi_{3,3} - 1600\phi_{2,3} + 400\phi_{1,3} + 400\phi_{2,2} = -34900$$

• c
somópont $\phi_{3,3}$

$$\frac{2}{0.05^2} \left(\frac{1}{0.7321(1+0.7321)} \phi_{0,3} + \frac{1}{1+0.7321} \phi_{2,3} - \frac{1}{0.7321} \phi_{1,3} \right) + \frac{2}{0.05^2} \left(\frac{1}{0.7321(1+0.7321)} \phi_{3,4} + \frac{1}{1+0.7321} \phi_{2,2} - \frac{1}{0.7321} \phi_{1,3} \right) = -2G\theta$$

$$461.88\phi_{2,3} - 1092.82\phi_{3,3} + 461.88\phi_{3,2} - 1092.82\phi_{3,3} = -34900$$

$$461.88\phi_{2,3} - 2185.64\phi_{3,3} + 461.88\phi_{3,2} = -34900$$

Megoldva a lineáris egyenletrendszert meghatározzuk a $\phi_{i,j}$ csomóponti értékeit:

az xirányú nyírófeszültségek τ_{xz} véges differenciák módszerével a csomópontokban:

$$\tau_{xz;0,2} = \frac{\phi_{1,2}}{\Delta x} = \frac{65.4498}{0.05} = 1308.996kN/m^2$$

$$\tau_{xz;1,2} = \frac{\phi_{2,2} - \phi_{0,2}}{2\Delta x} = \frac{87.2665 - 0}{2 \cdot 0.05} = 872.665kN/m^2$$

$$\tau_{xz;2,2} = \frac{\phi_{3,2} - \phi_{1,2}}{2\Delta x} = \frac{65.4498 - 65.4498}{2 \cdot 0.05} = 0kN/m^2$$

$$\tau_{xz;3,2} = \frac{\phi_{4,2} - \phi_{2,2}}{2\Delta x} = \frac{0 - 87.2665}{2 \cdot 0.05} = -872.665kN/m^2$$

$$\tau_{xz;4,2} = \frac{-\phi_{3,2}}{\Delta x} = \frac{-65.4498}{0.05} = -1308.996kN/m^2$$

azy irányú nyírófeszültségek τ_{yz} pedig a csomópontokban:

$$\tau_{yz;2,0} = -\frac{\phi_{2,1}}{\Delta x} = -\frac{65.4498}{0.05} = -1308.996kN/m^2$$

$$\tau_{yz;2,1} = -\frac{\phi_{2,2} - \phi_{2,0}}{2\Delta x} = -\frac{87.2665 - 0}{2 \cdot 0.05} = -872.665kN/m^2$$

$$\tau_{yz;2,2} = -\frac{\phi_{2,3} - \phi_{2,1}}{2\Delta x} = -\frac{65.4498 - 65.4498}{2 \cdot 0.05} = 0kN/m^2$$

$$\tau_{yz;2,3} = -\frac{\phi_{2,4} - \phi_{2,2}}{2\Delta x} = -\frac{0 - 87.2665}{2 \cdot 0.05} = 872.665kN/m^2$$

$$\tau_{yz;2,4} = -\frac{-\phi_{2,3}}{\Delta x} = -\frac{-65.4498}{0.05} = 1308.996kN/m^2$$

A mérnöki gyakorlatban azonban a legnagyobb nyírófeszültség meghatározására álltalában elég ha interpolációs polinomot használunk három csomóponton keresztűl:

$$\tau_{zx} = -\frac{-3\phi_{0,2} + 4\phi_{1,2} - \phi_{2,2}}{2\Delta x} = -\frac{-3 \cdot 0 + 4 \cdot 65.4498 - 87.2665}{2 \cdot 0.05} = -1745.33 kN/m^2$$

$$\tau_{zy} = \frac{-3\phi_{2,0} + 4\phi_{2,1} - \phi_{2,2}}{2\Delta x} = \frac{-3 \cdot 0 + 4 \cdot 65.4498 - 87.2665}{2 \cdot 0.05} = 1745.33 kN/m^2$$

A nyíró feszültségek τ_{zx} és a τ_{zy} pontosabb meghatározása érdekében azonban érdemes a torzulási függvény folyamatos felületként történő használata, vagyis ha a megkeressük az első parcijális deriváltját x és y szerint, lényegesebben pontosabb megoldást kapunk:

$$\tau_{xz}(x) = 1745.33x - 8726.65x^2 - 9.88268 \cdot 10^{-6}x^3 + 0.0000247067x^4$$

$$\tau_{yz}(y) = 1745.33y - 8726.65y^2 - 9.88268 \cdot 10^{-6}y^3 + 0.0000247067y^4$$

Ezeken az ábrákon is jól megfigyelhető a nyírófeszűltségek majdnem lineáris elrendeződése:

5. Összegzés

A munkámmal azt szerettem volna bebizonyítani, és a bizonyítás szerintem sikerrel is járt, miszerint a viszonylag kis csomóponti sűrűségnél, a véges differenciák módszerével igen pontos eredményeket kaphatunk. Ezzel lehetővé téve a gyakorló mérnökök számára egy gyors és egyszerű módszert, akár az ellenőrzésre is. Mivel a csavarással terhelt rudak esetére analitikus megoldás csak bizonyos keresztmetszetekre alkalmazható, ezért a dolgozatommal arra szeretnék rámutatni, hogy hogyan lehet alkalmazni a numerikus módszerek sokoldalúságát, melyekkel akár összetett keresztmetszetű rudak csavarási vizsgálata is lehetővé válik. Munkám mellett szóló legfőbb érv és előny, az egyszerűségben és a sokoldalúságban rejlik.

Irodalom

- [1] Š. Dunica, Ż. Bojović, Zbirka rešenih zadataka iz otpornost materijala sa izvodima iz teorije, Naučna Knjiga, Beograd, 1984.
- [2] S. Dunica, Otpornost materijala, Gradjevinska knjiga, Beograd, 2009.
- [3] V. Brčić, Otpornost materijala, Gradjevinska knjiga, Beograd, 1978.
- [4] G. Csikós Pajor, H. Péics, Analízis, elméleti összefoglaló és példatár, Bolyai Farkas Alapítvány, Zenta, 2010.
- [5] M. Gojković, Drvene konstrukcije, Naučna knjiga, Beograd, 1983.
- [6] B. Katalin, K. Flórián, Szilárdságtan, Óravázlat, Budapest, 2012.